

31è diumenge del temps de durant l'any Cicle A lectura segona

L'estil de Pau

Aquests diumenges estem llegint a la segona lectura, la carta de Pau als cristians de Tessalònica. Es tracta de la carta més antiga de Pau. Escrita des de Corint l'any 50 o 51 és el primer escrit que conservem dels que formen el cos del Nou Testament. La ciutat de Tessalònica fou fundada l'any 315 aC per un cunyat d'Alexandre el Gran i prengué aquest nom en honor a la seva dona. Pau hi fundà una comunitat durant l'anomenat segon viatge missioner, entorn l'any 49.

El fragment d'aquest diumenge correspon a una defensa que Pau fa de la seva missió. L'ús del plural es deu als companys de Pau: Siles i Timoteu, esmentats a la capçalera de la carta. Pau no fa esment de cap adversari concret. No hi ha cap controvèrsia doctrinal. L'única dificultat que han experimentat els de Tessalònica és el rebuig dels compatriotes pel fet d'haver acceptat la fe. A què ve, doncs, la defensa de Pau de la seva missió?

L'activitat dels missioners cristians s'assemblava exteriorment i en les seves formes a la propaganda filosòfica i religiosa de l'època. S'entén així la necessitat que tenien els evangelistes cristians de distanciar-se dels filòsofs ambulants, dels falsos profetes i dels mags rodamóns. És també en aquest sentit que cal interpretar el fet que Pau treballés per no ser una càrrega per a la comunitat. No volia fer com els predicadors ambulants que feien de la predicació un negoci.

Del conjunt de la carta es desprèn que Pau no deixa sola la comunitat de Tessalònica. L'estima i vetlla per ella, perquè, essent jove com és, qualsevol petit contratemps pot esmicolar la feina pacientment construïda.